देवहूतिरुवाच ॥ राद्धं वत द्विजवृषैतदमोघयोगमायाधिपे त्वयि विभो तदवैमि भर्तः ।
यस्ते ऽभ्यधायि समयः सकृदङ्गसङ्गो भूयाद्गरीयसि गुणः प्रसवः सतीनां ॥ १० ॥
तत्रेतिकृत्यमुपशिक्ष यथोपदेशं येनैष मे कर्शितो ऽतिरिरंसयात्मा ।
सिद्ध्येत ते कृतमनोभवधर्षिताया दीनस्तदीश भवनं सदृशं विचक्ष्व ॥ ११ ॥

मैत्रेय उवाच ॥ प्रियायाः प्रियमन्विच्छन् कर्दमो योगमास्थितः ।
विमानं कामगं क्षत्तस्तर्ह्येवाविरचीकरत् ॥ १२ ॥
सर्वकामदुघं दिव्यं सर्वरत्नसमन्वितं ।
सर्वर्द्ध्युपचयोदर्कं मणिस्तम्भैरुपस्कृतं ॥ १३ ॥
दिव्योपस्करणोपेतं सर्वकालसुखावहं ।
पट्टिकाभिः पताकाभिर्विचित्राभिरलंकृतं ॥ १४ ॥
स्रग्भिर्विचित्रमाल्याभिर्मञ्जुसिञ्जत्षडङ्घ्रिभिः ।
दुकूलक्षौमकौशेयैर्नानावस्त्रैर्विराजितं ॥ १५ ॥
उपर्युपरि विन्यस्तनिलयेषु पृथक् पृथक् ।
क्लृप्तैः कशिपुभिः कान्तं पर्यङ्कव्यजनासनैः ॥ १६ ॥
तत्र तत्र विनिक्षिप्तनानाशिल्पोपशोभितं ।
महामरकतस्थल्या जुष्टं विद्रुमवेदिभिः ॥ १७ ॥
द्वार्षु विद्रुमदेहल्या भातं वज्रकपाटमत् ।
शिखरेष्विन्द्रनीलेषु हेमकुम्भैरधिश्रितं ॥ १८ ॥
चक्षुष्मत् पद्मरागाग्र्यैर्वज्रभित्तिषु निर्मितैः ।
जुष्टं विचित्रवितानैः सङ्गरैर्हेमतोरणैः ॥ १९ ॥
हंसपारावतव्रातस्तत्र तत्र निकूजित ।
कृत्रिमान् मन्यमानैः स्वानधिरुह्याधिरुह्य च ॥ २० ॥